

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-4692/2025-10

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Lenke Čorić, predsjednika vijeća, Ivane Mlinarić, suca izvjestitelja i Ane Cvitković, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja VICTA d.o.o. u stečaju, Karlovac, Brezova Glava 20, OIB: 52459172681, kojeg zastupa punomoćnik Ivan Gjurašić, odvjetnik iz Zagreba, protiv tuženika PRIVREDNA BANKA ZAGREB d.d. iz Zagreba, Radnička cesta 50, OIB: 02535697732, kojeg zastupa punomoćnik Ivan Kapor, odvjetnik iz Zagreba, radi naknade štete, odlučujući o žalbama tuženika i tužitelja protiv presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2153/2024-68 od 6. studenoga 2025., u sjednici vijeća održanoj 14. travnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se kao neosnovana tuženikova žalba i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2153/2024-68 od 6. studenoga 2025. u pobijanim točkama I., II., III. i VI. izreke.

II. Odbija se kao neosnovana tužiteljeva žalba i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2153/2024-68 od 6. studenoga 2025. u pobijanoj točki IV. izreke, pobijanoj točki V. izreke u dijelu kojim je odbijen tužbeni zahtjev u odnosu na glavnice i pripadajuće zatezne kamate, te u pobijanoj točki VII. izreke.

III. Djelomično se uvažava tuženikova žalba, preinačuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2153/2024-68 od 6. studenoga 2025. u pobijanoj točki V. izreke u odnosu na dio kojim je odlučeno o početku tijeka zateznih kamata koje se odbijaju (koji glasi „koje teku od dana podnošenja presude, pa sve do od dana donošenja presude“) i sudi:

Odbija se kao neosnovan tužiteljev zahtjev za isplatu zakonskih zateznih kamata koje, na odbijeni dio glavnice iznosa štete radi izmakle koristi (dobiti) za period od 1. listopada 2023. do 31. prosinca 2024., teku od dana donošenja prvostupanjske presude do isplate.

IV. Odbijaju se kao neosnovani tuženikov zahtjev za naknadu troška sastava žalbe u iznosu od 31.913,61 EUR i zahtjev za naknadu troška odgovora na žalbu u iznosu od 25.165,91 EUR.

V. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja za naknadu troška odgovora na žalbu u iznosu od 20.000,00 EUR.

Obrazloženje

1. Presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-2153/2024-68 od 6. studenoga 2025.

- u točki I. izreke (koju pobija tuženik, kao i tužitelj u odnosu na prekasni početak tijeka zateznih kamata) naloženo je tuženiku da isplati tužitelju glavnicu iznosa obične štete - umanjenje vrijednosti imovine uslijed proteka vremena (amortizacija) u iznosu 755.551,91 EUR s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 6. studenog 2025. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 (tri) postotna poena;

- u točki II. izreke (koju pobija tuženik, kao i tužitelj u odnosu na prekasni početak tijeka zateznih kamata) naloženo je tuženiku da isplati tužitelju glavnicu iznosa štete radi izmakle koristi (dobiti) u iznosu 3.508.657,52 EUR, s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama od 6. studenog 2025. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 (tri) postotna poena;

- u točki III. izreke (koju pobija tuženik) naloženo je tuženiku da isplati tužitelju glavnicu iznosa štete na ime pravične novčane naknade radi povrede prava osobnosti u iznosu od 3.000,00 EUR s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, a koje teku od 6. studenog 2025. pa sve do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 (tri) postotna poena;

- u točki IV. izreke (koju pobija tužitelj) odbijen je tužiteljev zahtjev za isplatu iznosa obične štete - ukradena imovina (propast stvari) u iznosu 35.634,08 EUR (256.921,75 HRK) s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje teku od 13. rujna 2015. pa sve do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za pet postotnih poena, a za razdoblje od 1. siječnja 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 (tri) postotna poena;

- u točki V. izreke (koju pobija tužitelj, ali i tuženik u odnosu na datum početka razdoblja na koji se odnosi odbijanje u toj točki) odbijen je zahtjev tužitelja za isplatom glavnice iznosa štete radi izmakle koristi (dobiti) za razdoblje od 1. listopada 2023. do 31. prosinca 2024. u iznosu koji će tuženik odrediti po provedbi dopune vještačenja, „s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana podnošenja presude, pa sve do od dana donošenja presude“;

- u točki VI. izreke (koju pobija tuženik, ali i tužitelj nezadovoljan dosuđenim iznosom) naloženo je tuženiku da tužitelju namiri trošak parničnog postupka u iznosu

od 147.119,44 EUR sa zakonskim zateznim kamatama koja teku od 2. veljače 2024. (dana donošenja ranije prvostupanjske presude) po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 (tri) postotna poena;

- u točki VII. izreke (koju pobija tužitelj) odbijen je tužiteljev zahtjev za naknadu parničnih troškova u iznosu od 599.454,75 EUR.

Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu, sadržanim u istoj odluci (koje žalbom ni izričito ni sadržajno ne pobijaju ni tužitelj ni tuženik):

- u točki I. izreke utvrđeno je da je tužba u ovom predmetu povučena za iznos od 1.192.578,14 EUR;

- u točki II. izreke dopuštena je preinaka tužbe od 21. siječnja 2025.

2. Tako je prvostupanjski sud, nakon što je ranija odluka u cijelosti bila 1. listopada 2024. ukinuta odlukom drugostupanjskog suda poslovni broj PŽ-1050/2024 (iz razloga što je prvostupanjski sud istodobno i prihvatio i odbio jedan te isti tužbeni zahtjev), u ponovljenom postupku odlučio o ranije podnesenoj tužbi radi naknade štete, s konačno specificiranim tužbenim zahtjevom u podnesku od 15. studenoga 2023., imajući u vidu i specifikaciju tužbenog zahtjeva od 21. siječnja 2025. na temelju kojega je dopuštena preinaka tužbe kao u rješenju.

Tužitelj je nesporno dokazao da je tuženik štetnik koji je neispunjenjem ugovorne obveze (neisplatom ugovorenog kredita) počinio štetnu radnju, koja proizlazi iz osnovanosti tužbe za isplatu kredita, kako je to naslovni sud i odlučio u pravomoćno okončanom postupku koji se vodio pred naslovnim sudom pod poslovnim brojem P-1785/17 (novi broj: P-272/19). U predmetu poslovni broj P-272/19 utvrđeno je da ugovor o kreditu nije raskinut, te je naloženo tuženiku da isplati kredit i zakonske zatezne kamate na nepravodobno isplaćen kredit. Stoga tuženik zbog te štetne radnje odgovara tužitelju za štetu (za običnu štetu, izmaklu korist te za naknadu štete za povredu prava osobnosti). Poslovni plan koji je predan tuženiku pozitivno je ocijenjen od strane tuženika te je na temelju tog poslovnog plana i sklopljen ugovor o kreditu. Tuženik je u nastavku postupka osporavao pravo tužitelja na naknadu obične štete, izmakle koristi te povrede prava osobnosti, a isticao je i prigovor zastare po preinačenom tužbenom zahtjevu odnosno na povećani dio tužbenog zahtjeva. U odnosu na zahtjev za naknadu obične štete isticao je da ne može biti odgovoran za nju jer ni na koji način nije utjecao na plaćanje navodno nepostojećeg dijela opreme, te je stoga osporavao postojanje uzročno-posljedične veze između neispunjenja ugovorne obveze i navodne štete na opremi. Osporavao je tužbeni zahtjev i u odnosu na zahtjev za isplatu izmakle dobiti, smatrajući da je tužitelj bio u obvezi poduzeti sve razumne mjere kako bi se eventualna šteta smanjila. Osporavao je tvrdnje tužitelja da je imao uhodanu proizvodnju, a tuženik se u cijelosti protivio i zahtjevu tužitelja za naknadu neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti.

Nakon provedenog dokaznog postupka, u kojemu je na temelju rješenja od 23. veljače 2023. provedeno i kombinirano vještačenje po vještacima tri struke (financijske, prehrambene i strojarske) kako bi se utvrdile odlučne činjenice,

prvostupanjski sud je tužbeni zahtjev prihvatio u razmjernom dijelu od oko 78%, te je posljedično u korist tužitelja dosudio 56% osnovano zatraženih troškova ($78\% - 22\% = 56\%$). Zadatak računovodstvenog vještaka bio je utvrditi visinu štete (obične štete i izmakle koristi) koju je tužitelj pretrpio u razdoblju od dana kada je tužitelj trebao isplatiti prodavatelja i stupiti u posjed proizvodnog pogona, odnosno od 31. prosinca 2008. (članak 4. Ugovora o kupoprodaji - list 30. spisa) i nekretnina pa do danas. U odnosu na visinu obične štete zadatak vještaka bio je utvrditi kolika je visina štete na ime propasti stvari i umanjenja vrijednosti imovine tužitelja. Zadatak prehrambeno tehnološkog vještaka bio je utvrditi koliki su troškovi ulaznih sirovina i prinosa po pojedinom prehrambenom proizvodu. Zadatak strojarskog vještaka bio je utvrditi proizvodne kapacitete strojeva tužitelja te troškova servisiranja strojeva i opreme. Vještaci su dobili i zadatak razmotriti plan poslovanja tužitelja iz 2008. godine te kako bi on izgledao prema kriterijima iz 2023. godine).

Iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da je tužitelj u razdoblju od dana kad je tuženik trebao isplatiti prodavatelju nekretninu i stupiti u posjed (31. prosinca 2008.) do 31. ožujka 2023. pretrpio štetu u iznosu od 5.223.983,01 EUR, od kojih se iznos od 791.185,99 EUR odnosi na običnu štetu, a iznos od 4.432.797,02 EUR na izmaklu korist; da podaci prikazani u revidiranom planu poslovanja koje je izradilo društvo Lider d.o.o. su prikazani kao pouzdani; da iako je tržište sirovina vrlo dinamično i nepredvidivo, da su podaci uzimani vrlo konzervativno; da su kao referentne vrijednosti uzimane cijene sirovina na hrvatskom tržištu i to cijene za visokokvalitetne sirovine koje se prodaju kao svježe meso; da su iskazane cijene u promatranom razdoblju od 2008. godine pa do danas u prosjeku iskazane kao fer vrijednosti; da je tužitelj s obzirom na stvarne i tadašnje kapacitete proizvodnog pogona u trenutku kad je trebao preuzeti proizvodni pogon u posjed mogao stvarno proizvoditi sve one količine proizvoda i mesnih prerađevina koje su bile navedene u poslovnom planu. Nakon pisanih prigovora tužitelja i tuženika sudski vještaci su svoje nalaze i usmeno obrazložili i to na ročištu od 17. lipnja 2023. (list 1513. - 1520. spisa). Vještak Kristijan Tole je dodatno saslušavan i na ročištu od 19. prosinca 2023. (list 1829. – 1835. spisa).

Kao pravni temelj odluke prvostupanjski sud nabraja odredbe Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 145/23. i 155/23.; dalje u tekstu: ZOO): člankom 342. stavkom 2. ZOO-a propisano je da kada dužnik ne ispuni obvezu ili zakasni s njezinim ispunjenjem, vjerovnik ima pravo zahtijevati i popravljjanje štete koju je zbog toga pretrpio. Člankom 346. stavkom 1. ZOO-a propisano je da vjerovnik ima pravo na naknadu obične štete i izmakle koristi te pravičnu naknadu neimovinske štete, koje je dužnik u vrijeme sklapanja ugovora morao predvidjeti kao moguće posljedice povrede ugovora, a s obzirom na činjenice koje su mu tada bile poznate ili morale biti poznate. Člankom 1021. ZOO-a propisano je da se ugovorom o kreditu banka obvezuje korisniku kredita staviti na raspolaganje određeni iznos novčanih sredstava, na određeno ili neodređeno vrijeme, za neku namjenu ili bez utvrđene namjene, a korisnik se obvezuje banci plaćati ugovorene kamate i iskorišteni iznos novca vratiti u vrijeme i na način kako je ugovoreno. Člankom 1086. ZOO-a propisano je da se obveza naknade štete smatra dospjelom od trenutka nastanka štete. Člankom 1089. stavkom 1. ZOO-a propisano je da oštećenik ima pravo kako na naknadu obične

štete, tako i na naknadu izmakle koristi. Člankom 1089. stavkom 2. ZOO-a propisano je da se visina naknade štete određuje prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke, osim slučaja kad zakon određuje što drugo. Člankom 1089. stavka 3. ZOO-a propisano je da se pri ocjeni visine izmakle koristi uzima u obzir dobitak koji se mogao osnovano očekivati prema redovitom tijeku stvari ili prema posebnim okolnostima, a čije je ostvarenje spriječeno štetnikovom radnjom ili propuštanjem.

U odnosu na pretežno prihvaćanje tužbenog zahtjeva, prvostupanjski sud je naveo da je nepravovremenom isplatom kreditne tranše tuženik osujetio poslovni plan tužitelja na način da on nije mogao isplatiti ostatak kupoprodajne cijene gospođi Barici Jerbić, s posljedicom da tužitelj nije mogao preuzeti proizvodni pogon, pa tako ni nastaviti već uhodane poslove društva Promes d.o.o., Karlovac, odnosno preuzeti ugovore koje je imao sklopljene s trgovačkim lancima Metro, Kaufland i Lidl. Po ocjeni prvostupanjskog suda to svakako nije tuženiku moglo biti nepoznato, budući da je iz kreditnog prijedloga (list 591. - 604. spisa P-1785/17 odnosno novi broj P-272/19) vidljivo da je to bilo poznato i tuženiku prilikom postupka odobravanja kredita (list 593. spisa P-272/19, zadnji odlomak). Nadalje, sam tuženik je konstatirao da je tužitelj kreditno sposoban za uredno zaduživanje po kreditu te da je predmetni kredit dovoljno osiguran sredstvima osiguranja (mjenice i osnivanje založnog prava na nekretninama), a iz navedenog kreditnog prijedloga je vidljivo da tuženik nije nalazio nikakve rizike za neodobravanje kredita tužitelju. Glede takvog stanja stvari nije postojala nikakva zapreka da tuženik ne isplati tužitelju iznos od 1.300.000,00 EUR na ime sklopljenog ugovora o kreditu. Stoga tuženik odgovara tužitelju za štetu i to u vidu obične štete, obične štete u vidu umanjenja vrijednosti nekretnina i pokretnina, izmakle koristi kao i neimovinske štete na ime povrede prava osobnosti.

U odnosu na djelomično odbijanje tužbenog zahtjeva, ocijenio je da tužitelj nije dokazao postojanje pretpostavki za odgovornost na ime ukradene imovine tužitelja u iznosu od 35.634,08 EUR, jer tužitelj nije dokazao uzročno-posljedičnu vezu između štetne radnje tuženika (nepravovremena isplata kredita) i štetne posljedice (krađe imovine). Sudu je nejasno kako bi tuženik kao poslovna banka tu štetu uopće mogao spriječiti.

Nadalje, kako je tužitelj nesporno u stečaju od 1. veljače 2021. (dana otvaranja stečaja), po ocjeni prvostupanjskog suda iluzorno je očekivati da bi tužitelj u tom razdoblju ostvarivao ikakve prihode 1. veljače 2021 do. 30. rujna 2023. Kako je sudski vještak Kristijan Tole u dopuni svog nalaza i mišljenja od 24. srpnja 2023. (list 1543. – 1552. spisa) utvrdio da je tužitelj u razdoblju od 1. siječnja 2022. do 1. srpnja 2022. imao izgubljenu dobit od 3.653.441,59 kn, odnosno sada 484.895,03 EUR, u razdoblju od 1. srpnja 2022. do 1. travnja 2023. izgubljenu dobit u iznosu od 3.844.495,41 kn odnosno sada 510.252,23 EUR, a u razdoblju od 1. travnja 2023. do 20. lipnja 2023. izgubljenu dobit u iznosu od 1.011.275,48 kn odnosno sada 134.219,32 EUR, sveukupno bi se radilo o iznosu od 1.129.366,50 EUR. Međutim, imajući u vidu da je tužitelj podneskom od 21. siječnja 2025. povukao zahtjev za isplatu izmakle dobiti za iznos 1.192.578,14 EUR, u kojem je i sadržan iznos izmakle dobiti za razdoblje od 1. siječnja 2022. do 20. lipnja 2023. u iznosu od 1.129.366,50 EUR, o tom je zahtjevu već odlučeno u odluci o djelomičnom povlačenju tužbe u stavku I. izreke rješenja. Budući da je tužitelj do zaključenja glavne rasprave u ovom

predmetu i dalje u stečaju, odbijen je dokazni prijedlog tužitelja za provedbom dodatnog vještačenja na iznos izmakle dobiti za period od 1. listopada 2023. do 31. prosinca 2024., te je i u tom dijelu odbijen tužbeni zahtjev. Slijedom navedenog prvostupanjski sud je odbio ponovno saslušati vještaka Kristijana Tolea.

Prvostupanjski sud je visinu tužbenog zahtjeva odredio prema procjeni sudskog vještaka Kristijana Tolea, kako je to vještak naznačio u svom nalazu i mišljenju od 11. travnja 2023. (list 1346. – 1414. spisa) te u podnescima od 29. kolovoza 2023. (list 1543. - 1552. spisa) i 10. listopada 2023. (list 1767. – 1773. spisa). Navedeni sudski vještak Kristijan Tole je i usmeno obrazložio svoj nalaz i mišljenje na ročištima od 19. lipnja 2023. i 19. lipnja 2023., čime je po ocjeni prvostupanjskog suda u cijelosti uklonio istaknute prigovore tuženika.

Budući da je o visini obične štete i visini izmakle koristi odlučio prema cijenama u trenutku donošenja odluke, zatezne kamate na te iznose, sukladno članku 1089. stavku 2. ZOO-a, u vezi s člankom 183. ZOO-a, teku od dana donošenja prvostupanjske odluke, pa je stoga odlučio da zatezne kamate teku od tog datuma. Tužbeni zahtjev je stoga odbijen u pogledu zateznih kamata koje teku do dana donošenja prvostupanjske odluke. Stoga je odbijen prvotno postavljeni zahtjev tužitelja. Odluka o stopi zateznih kamata je donesena na temelju članka 29 ZOO-a.

Tuženikov prigovor zastare otklonjen uz navođenje da je, budući da se naknada štete određuje prema cijenama u vrijeme donošenja prvostupanjske odluke, oštećenik ovlašten uskladiti svoj odštetni zahtjev s tim stanjem (tj. s nalazom vještaka) bez opasnosti da bi takav zahtjev zastario.

Dosuđivanje naknade štete s osnove povrede prava osobnosti (s osnova neimovinske štete na povredu slobode privređivanja i dobar ugled i tvrtku) prvostupanjski sud je obrazložio pozivanjem na odredbu članka 1100. stavka 3. ZOO-a sukladno članku 19. stavku 3. ZOO-a i članku 1100. stavku 3. ZOO-a u vezi s člankom 223. ZPP-a. Financijske teškoće u koje je upao tužitelj, a koje je prouzročio svojom radnjom tuženik, bile su poznate relativno uskom krugu osoba (tužitelju, njegovim poslovnim partnerima, vjerovnicima), dok činjenica da je nad tužiteljem pokrenut stečajni postupak sama po sebi ne predstavlja nekakvu posebnu okolnost, jer je to dio poslovnog života.

3. Protiv navedene presude žalbu je pravovremeno, kronološki gledano prvi, podnio tuženik, pobijajući je sadržajno u svim dijelovima kojima mu je naloženo išta platiti tužitelju (tj. u točkama I., II., III. i VI. izreke), ali i u odnosu na točku V. izreke iz koje je nejasno u odnosu na koje je razdoblje točno odbijen dio tužbenog zahtjeva jer postoje kontradikcije s obrazloženjem, iz svih žalbenih razloga, uključujući i bitnu povredu odredaba članka 354. stavka 2. točke 11. Zakona o parničnom postupku. Drži da sud u obrazloženju miješa različite verzije tužbenog zahtjeva (iz 2023. i 2025. godine), pa nije jasno o kojem je točno iznosu odlučivao. Proturječje između izreke i obrazloženja vidi u tome što sud u obrazloženju navodi da odbija zatezne kamate do dana presude, dok u izreci to nije vidljivo. Također, datumi razdoblja za koja se odbija izmakla dobit ne podudaraju se u tekstu i izreci (točka 58. obrazloženja, u kojoj se navodi da je odbijen za razdoblje od 1. veljače 2021., kad je otvoren stečaj nad

tužiteljem, naspram točke V. izreke, u kojoj se tužbeni zahtjev s tog naslova odbija od 1. listopada 2023. U odnosu na povredu prava osobnosti, dosuđeni iznos naknade štete drži arbitrarnim i nedostatno obrazloženim. Tuženik nadalje tvrdi da sud nije dao ozbiljne razloge za svoju odluku, što presudu čini pravno neprihvatljivom i „opasnom“ za pravo vlasništva tuženika zbog golemih iznosa. Tuženik smatra da je sud „delegirao“ svoju sudačku funkciju vještaku Kristijanu Toleu, jer je zaključio da su ispunjene pretpostavke odgovornosti (krivnja, uzročnost) „temeljem nalaza vještaka“, iako je utvrđivanje odgovornosti isključiva zadaća suda, a ne financijskog vještaka. Prekid uzročno-posljedične veze vidi u tome što su tužitelju isplaćene kamate kao kapital - ističe da je tužitelju 2015. godine isplatio ne samo kredit (1,3 milijuna EUR), već i 1,19 milijuna EUR zateznih kamata, a i sam vještak je priznao da bi taj iznos kamata (gotovo jednak glavnici kredita) bio sasvim dovoljan za pokretanje proizvodnje i revitalizaciju tvrtke. Drži da postoji odgovornost tužitelja za štetu, jer ako tužitelj nakon primitka ukupno 2,5 milijuna EUR nije uspio ostvariti dobit, to je rezultat lošeg upravljanja ili tržišnih okolnosti, a ne bankarskog kašnjenja iz 2009. godine. Tuženik ne jamči poslovni uspjeh klijenta. Ukazuje na nerealnost poslovnog plana, te drži da se izmakla korist temelji na „Revidiranom poslovnom planu“ koji predviđa rast od 130% u prvoj godini, što je vještak sam nazvao nerealnim i „prepolovio“. Tvrdi da je sud zanemario gospodarsku krizu u Hrvatskoj (2010. – 2015.) i činjenicu da su prihodi u mesnoj industriji tada padali, a ne rasli linearno. Povredu prava vlasništva i ustavnih prava vidi u nametanju višemilijunske odštete bez jasno obrazložene uzročnosti i uz ignoriranje ključnih dokaza.

4. Tužitelj je također pravovremeno podnio žalbu protiv presude, zbog bitne povrede odredaba postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, pobijajući je sadržajno u svim točkama u kojima mu dio glavnog zahtjeva ili sporednih zahtjeva nije prihvaćen. Prvenstveno ističe prigovor u odnosu na točke I. i II. izreke glede početka tijeka zateznih kamata, za koje sud određuje da teku tek od dana donošenja druge prvostupanjske presude. Drži da kamate na običnu štetu moraju teći od dana stupanja u posjed imovine (13. rujna 2015.), a na izmaklu korist od donošenja prve, ranije ukinute presude (2. veljače 2024.). Ovakvom odlukom suda tužitelj je, bez vlastite krivnje, zakinut za kamate u periodu od gotovo dvije godine, čime se izravno pogoduje tuženiku koji kapitalizira na odugovlačenju postupka. U odnosu na točku IV. izreke, tužitelj osporava odbijanje naknade obične štete za ukradenu imovinu, ističući da je sud pogrešno utvrdio nepostojanje uzročno-posljedične veze. Tužitelj pojašnjava da je upravo štetna radnja tuženika (neisplata kredita) onemogućila pravovremeni ulazak u posjed i osiguranje pokretnina, čime je rizik propasti stvari prešao na njega. Krađa se u sudskoj praksi izjednačava s propašću stvari, a tuženik je kao uzročnik zakašnjenja isključivo odgovoran za nemogućnost zaštite te imovine.

Nadalje, u odnosu na točku V. izreke, tužitelj smatra neosnovanim odbijanje naknade štete za izgubljenju dobit nakon otvaranja stečaja. Sudski argument da je „iluzorno očekivati“ prihode u stečaju tužitelj smatra paušalnim i suprotnim članku 1090. ZOO-a o potpunoj naknadi štete. Ističe da su blokada i stečaj izravna posljedica kumulativnih štetnih radnji banke koje traju već 17 godina. Tužitelj također osporava odluku o troškovima, tvrdeći da bi uz pravilan obračun uspjeha on trebao

iznositi 100%. Navodi primjere trgovačkih društava, poput Name ili Pevexa, koja posluju i dok su u stečaju.

5. Odgovor na tužnikovu žalbu podnio je tužitelj, osporavajući žalbene navode. Potražuje naknadu troškova odgovora na žalbu u iznosu od 20.000,00 EUR.

6. Odgovor na tužiteljevu žalbu podnio je tuženik, osporavajući žalbene navode. Potražuje naknadu troškova odgovora na žalbu u iznosu od 25.165,91 EUR.

7. Žalba tuženika je djelomično osnovana, dok tužiteljeva žalba nije osnovana.

8. Pobijana odluka ispitana je na temelju odredbe članka 365. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25; dalje u tekstu: ZPP) u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz odredbe članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

9. Predmet spora je zahtjev tužitelja da mu tuženik plati pobliže određene iznose glavnica s osnove naknade štete (obične štete, naknade za izmaklu dobit te za povredu prava osobnosti), koju mu je tuženik, tj. njegov pravni prednik, uzrokovao neispunjenjem ugovorne obveze, odnosno neisplatom ugovorenog namjenskog kredita, koja predstavlja štetnu radnju.

10. Takav tužbeni zahtjev tužitelj u bitnom zasniva na tvrdnji da je tuženik odgovoran za štetu jer njegov pravni prednik Veneto Banka d.d. nije ispunio ugovornu obvezu iz 2008. godine, koja se sastojala u isplati iznosa kredita od 1.300.000,00 EUR, namijenjenog za financiranje kupnje i povećanje kapaciteta postojećeg pogona za proizvodnju i preradu mesa u Tušiloviću od društva Promes d.o.o., koje je imalo uhodane poslovne odnose s velikim trgovačkim lancima poput Lidla, Kauflanda i Metroa, slijedom čega je za tužitelja nastupila šteta u vidu izmakle koristi, a uslijed odugovlačenja s isplatom, na koju je tuženik naposljetku bio prisiljen tek pravomoćnom presudom, za tužitelja su nastali i drugi vidovi štete pojašnjeni u tijeku prvostupanjskog postupka.

11. Vještaci su izračunali iznose svakog pojedinog vida štete (pobliže navedeno u točki 35. obrazloženja pobijane presude), te potvrdili da je tužitelj imao kapacitete za proizvodnju predviđenu planom te da su iskazane tržišne cijene sirovina u promatranom razdoblju bile fer procijenjene.

12. Nije sporno da su pravni prednici tužitelja i tuženika zaključili Ugovor o dugoročnom kreditu broj 7791000173 (dalje u tekstu: Ugovor o kreditu) sa sporazumom o zasnivanju založnog prava na nekretninama i pokretninama radi osiguranja novčane tražbine od 8. siječnja 2009. (list 12. - 27. spisa), da je člankom 1. Ugovora određeno da je temeljem odluke Kreditnog odbora Banke od 12. studenog 2008. pravni prednik tuženika odobrio pravnom predniku tužitelja dugoročni kredit u iznosu od 1.300.000,00 EUR; da je navedeni kredit sklopljen radi kupovine

pogona za preradu mesa; da je pravni prednik tužitelja s Baricom Jerbić zaključio ugovor o kupoprodaji nekretnine koja u naravi predstavlja poslovno-stambenu zgradu, gospodarski objekt, dvorište i livada površine 1361m², kčbr. 1533/1, k.o. Tušilović, zk.ul. 596 (list 28., 30. - 37. spisa), da je pravni prednik tužitelja s Baricom Jerbić zaključio ugovor o ustupanju strojeva i opreme od 7. siječnja 2009. kojim je Barica Jerbić ustupila strojeve i opremu koja se nalazila u gore opisanoj nekretnini i to u trenutku uplate cjelokupnog iznosa kupoprodajne cijene (list 44. spisa), da je temeljem rješenja Općinskog suda u Karlovcu poslovni broj Z-435/09 od 26. siječnja 2009. uknjiženo pravo zalogu u korist prednika tuženika na predmetnoj nekretnini (list 61. - 62. spisa), da je prednik tuženika dopisom od 15. svibnja 2009. (list 75. spisa), obavijestio prednika tužitelja da nije u mogućnosti izvršiti isplatu po Ugovoru, da je tužitelj naplatio od prednika tuženika kredit u iznosu od 1.300.000,00 EUR kao i zakonske zatezne kamate u iznosu od 1.192.578,13 EUR; da je rješenjem prvostupanskog suda poslovni broj St-2882/2017 od 1. veljače 2021. otvoren stečajni postupak nad tužiteljem. Presudom drugostupanskog suda poslovni broj PŽ-5936/19 od 17. prosinca 2020. u preinačujućem dijelu naloženo je predniku tuženika isplatiti tužitelju čitavu glavicu na ime ugovora u iznosu od 1.300.000,00 EUR sa zateznim kamatama (prijedlog za dopuštenje revizije protiv te presude je odbačen revizijskom odlukom poslovni broj Revd-4492/21 od 3. studenoga 2021.).

13. Sporno je, a ostaje sporno i u žalbenom postupku, postoji li uopće uzročnost i odgovornost na strani tuženika, a pored osnovanosti, ostaje sporno i pitanje visine štete i početka tijeka zateznih kamata na ono što je dosuđeno. Odluku o troškovima stranke problematiziraju općenito, vezano uz svoje viđenje željenog uspjeha u sporu.

14. U odnosu na djelomično odbijanje tužbenog zahtjeva u pogledu obične štete, na što se žali tužitelj, prema ocjeni ovog drugostupanskog suda pravilno je prvostupanski sud ocijenio da tužitelj nije dokazao postojanje pretpostavki za odgovornost na ime ukradene imovine tužitelja u iznosu od 35.634,08 EUR, budući da tužitelj nije dokazao uzročno-posljedičnu vezu između štetne radnje tuženika (nepravovremena isplata kredita) i štetne posljedice (krađe imovine). Prvostupanski sud u obrazloženju navodi da je nejasno kako bi tuženik, kao poslovna banka, tu štetu uopće mogao spriječiti. Prema ocjeni ovog suda, takav je zaključak logičan, jer za opisani vid naknade štete u okolnostima konkretnog slučaja nedostaje tzv. adekvatna uzročnost. Naime, iako u širem smislu postupak banke može biti protumačen kao početni uzrok u lancu događaja koji su uslijedili, te bi se načelno moglo prihvatiti tvrdnju tužitelja da je on takvo što mogao spriječiti poduzimanjem zaštitnih mjera da je ranije ušao u posjed, neisplata iznosa za kupnju imovine nije tipičan uzrok krađe te imovine, tj. po redovnom tijeku stvari mogla se samo očekivati šteta kakva je dosuđena (u vidu izmakle dobiti i sl., jer banka koja je upoznata s poslovnim planovima korisnika kredita mogla je očekivati takvu štetu), ali ne i da će netko treći nešto ukrasti iz proizvodnog pogona samo zato što nije došlo do promjene vlasnika te imovine. Banka iz sadržaja ugovora o namjenskom kreditu i poslovnog plana tužitelja nije mogla imati saznanja o tome hoće li i kakve zaštitne mjere poduzeti korisnik kredita u pogledu sprječavanja provalne krađe, odnosno kako se te mjere razlikuju od mjera koje je poduzeo raniji vlasnik, pa se banci ne može predbacivati odgovornost za posljedice krađe.

15. Neosnovano se tužitelj u žalbi poziva na (prekasni) početak tijeka zakonskih zateznih kamata na dosuđene iznose (koji je vezan uz dan donošenja prvostupanjske presude u ponovnom postupku), odnosno neosnovano tvrdi da je početak trebalo vezati uz neki raniji događaj (stupanje u posjed proizvodnog pogona, dan donošenja ranije ukinute prvostupanjske presude). Pravilno je prvostupanjski sud pojasnio (u točki 53. obrazloženja) da je to posljedica činjenice da je o visini obične štete kao i visini izmakle koristi odlučio prema cijenama u trenutku donošenja odluke. Naime, iako načelno obveza naknade štete dopijeva od trenutka nastanka štete (članak 1086. ZOO-a), to ne znači da kamate uvijek teku od tog dana. U konkretnom slučaju u visini štete prema cijenama u vrijeme presuđenja sadržana je i valorizacija štete do tog dana. Kada bi sud prihvatio žalbene argumente tužitelja, pa pored dosude iznosa glavnice prema današnjim (višim) cijenama, na taj iznos obračunao i zatezne kamate za višegodišnje razdoblje koje je prethodilo donošenju presude, radilo bi se o stjecanju bez osnove na strani tužitelja uslijed dvostrukog obračunavanja, jer bi istovremeno dobio i zaštitu od inflacije (kroz današnju cijenu) i cijenu novca (kroz kamate).

16. Neosnovano se tužitelj u žalbi poziva na nedostatnost obrazloženja kojim je tužbeni zahtjev za dio razdoblja u kojemu je tužitelj već u stečaju odbijen uz obrazloženje da je iluzorno očekivati prihode u takvoj situaciji. Iako je načelno točno da postoje društva koja posluju s prihodima (ili preciznije rečeno, s dobiti) i dok su u stečaju, prema ocjeni ovog suda to su iznimke, koje potvrđuju pravilo da je društvo u stečaju zbog određenih zakonom propisanih stečajnih razloga, poput insolventnosti. Naknada izmakle dobiti dosuđena je za razdoblje koje je prethodilo stečajnom postupku i za koje iz provedenog kombiniranog vještačenja proizlazi da se po redovitom tijeku stvari mogla očekivati takva dobit (tj. izmakla korist). S druge strane, po redovnom tijeku stvari ne može se očekivati nastavak poslovanja s takvom dobiti nakon otvaranja stečajnog postupka, jer insolventnost ukazuje i na probleme u poslovanju koji nisu u adekvatnoj uzročnoj vezi s nepostupanjem banke po svojoj obvezi iz ugovora o kreditu, ili nisu jedina i isključiva posljedica takvog ponašanja banke. Budući da je tužitelj do zaključenja glavne rasprave u ovom predmetu i dalje u stečaju, prvostupanjski sud je odbio i dokazni prijedlog tužitelja za provedbom dodatnog vještačenja na iznos izmakle dobiti za razdoblje od 1. listopada 2023. do 31. prosinca 2024., što je prema ocjeni ovog drugostupanjskog suda učinio opravdano, imajući u vidu procesna načela ekonomičnosti i svrhovitosti.

17. Neosnovano se tuženik u žalbi poziva na to da je prvostupanjski sud odlučivanje o tužbenom zahtjevu prepustio financijskom vještaku. Prvostupanjski sud je kombinirano vještačenje (pa tako u sklopu njega i financijsko) proveo radi utvrđenja odlučnih činjenica za koje sud ne raspolaže stručnim znanjem. Na financijskom je vještaku zadatak bio izračunati ono što mu je zadano rješenjem suda (list 1347. spisa), a prvostupanjski sud je iz toga izveo zaključke o odlučnim činjenicama za ocjenu osnovanosti i visine tužbenog zahtjeva u odnosu na sve vidove štete.

18. Neosnovano se tuženik poziva na to da je financijski vještak izašao izvan svojih ovlasti, jer je procjenu vrijednosti imovine dao građevinski vještak kojega je privatno angažirao tužitelj. Iz uvida u spis proizlazi da je nalaz i mišljenje financijskog

vještaka o iznosu obične štete, nastale umanjnjem vrijednosti nekretnine i pokretnina, koje su predmet kupoprodajnog ugovora, zaista za polazište izračuna uzeo procijenjene vrijednosti imovine koju su dala dva građevinska vještaka (list 1360. spisa), jedan u odnosu na vrijeme sklapanja ugovora (2008.), a drugi u odnosu na trenutak stupanja u posjed (2016.), pri čemu je drugoga prema saznanju financijskog vještaka angažirao sam tužitelj (vidljivo iz iskaza financijskog vještaka na ročištu – list 1520. spisa). Iako procjena privatno angažiranog vještaka građevinske struke nema snagu kvalificiranog dokaza kakvu bi imala da ga je angažirao sud u ovom postupku, to je ipak običan dokaz kao i svaki drugi, koji ima kakvu - takvu dokaznu snagu, te je na podacima o procjeni vrijednosti imovine financijski vještak utemeljio matematički izračun razlike u vrijednosti imovine u trenutku kada je sklopljen ugovor o kreditu i vrijednosti imovine u trenutku stupanja u posjed 2016. godine, dok tuženik, s druge strane, nije predlagao provođenje građevinskog vještačenja na okolnost procjene te vrijednosti nekretnine, nego je načelno osporavao samu mogućnost dosude takvog vida štete, a na tome ustraje i u žalbi.

19. Nadalje, dosuda takve obične štete prema ocjeni ovog suda je pravilna i zakonita, jer postoji adekvatna uzročnost. Banka je iz raznih razloga, koji su se kasnije kroz pravomoćno okončane sudske postupke pokazali neopravdanima, godinama uskraćivala isplatiti iznos kredita, pa tužitelj nije mogao odmah steći imovinu koju je upravo trebao platiti ranijoj vlasnici s kojom je već bio sklopio ugovor, upravo iznosom iz tog namjenskog kredita. Jedan od razloga koji je banka navodila kao razlog uskrate isplate bila je globalna gospodarska kriza. Kako takva kriza uključuje i mogući pad tržišne cijene nekretnina, a banci, kao pravnoj osobi koja se profesionalno bavi financijama, je bila poznata namjena kredita u odnosu na koji se predomislila, banka je mogla predvidjeti i očekivati i mogućnost nastanka takve štete za tužitelja. Stoga je riječ o postojanju adekvatne uzročne veze, jer odugovlačenje s isplatom kredita predstavlja tipičan uzrok takve štete (pad vrijednosti imovine koja se nabavlja namjenskim kreditom uslijed općepoznate globalne krize doveo je do toga da je tužitelj morao ispuniti svoju ugovornu obvezu iz 2008. godine prema ranijem vlasniku imovine po ugovorenoj višoj cijenu, a do trenutka stupanja u posjed 2015. godine vrijednost te imovine je pala za iznos utvrđen financijskim vještačenjem).

20. Neosnovano tuženik u žalbi osporava dosudu izmakle dobiti, polazeći od toga da je tužitelju 2015. godine isplatio ne samo kredit (1,3 milijuna EUR), nego i 1,19 milijuna EUR zateznih kamata, pa da bi taj iznos kamata (gotovo jednak glavnici kredita) bio sasvim dovoljan za pokretanje proizvodnje i revitalizaciju, odnosno da ako tužitelj nakon primitka ukupno 2,5 milijuna EUR nije uspio ostvariti dobit, to nije posljedica bankarskog kašnjenja iz 2009. godine, niti tuženik jamči poslovni uspjeh klijenta. Prema tumačenju ovog suda, šteta zbog izmakle dobiti nije automatizmom u cijelosti kompenzirana samim time što je banka naknadno ipak isplatila ugovoreni iznos kredita, i što je na tu zakašnjenju isplatu platila i iznos zateznih kamata (za koji je, usput rečeno, tužitelj povukao tužbu). Višegodišnje kašnjenje s isplatom nepovratno je tužitelju uništilo priliku koja je postojala na tržištu – da preuzme već uhodani posao s vrlo uglednim i ozbiljnim poslovnim partnerima (Lidl, Kaufland, Metro), koji su u međuvremenu našli druge dobavljače, a povjerenje tržišta je izgubljeno. Zatezne kamate po zakonu služe za obeštećenje zbog (same činjenice) zakašnjenja, neovisno o tome je li nastupila šteta, a ne nužno kao supstitut za štetu,

niti kao nekakav svježi investicijski kapital za novi početak, tj. uzimaju se u obzir jedino u smislu odredbe članka 30. ZOO-a, tako što oštećenik ima pravo tražiti naknadu štete kao razliku između zateznih kamata i stvarno nastale štete (prema odredbi članka 30. stavka 1. ZOO-a, vjerovnik ima pravo na zatezne kamate bez obzira na to je li pretrpio kakvu štetu zbog dužnikova zakašnjenja, a po stavku 2. istog članka, ako je šteta koju je vjerovnik pretrpio zbog dužnikova zakašnjenja veća od iznosa koji bi dobio na ime zateznih kamata, on ima pravo zahtijevati razliku do potpune naknade štete). Tuženik, u pogledu utvrđivanja visine izmakle dobiti, polazi od tvrdnje da je nemoguće nedvojbeno utvrditi dobit. To je načelno točno, međutim, kod izmakle koristi ili dobiti zakon ne traži stopostotnu sigurnost (što je u poslovanju nemoguće), već kao kriterij propisuje „redoviti tijek stvari“. Tužitelj nije kretao od nule, nego je preuzimao pogon čiji je vlasnik već bio u ugovornom odnosu i uhodanoj poslovnoj suradnji s velikim trgovačkim lancima. To nisu tužiteljeve želje i fantazije bez pokrića, nego je bila riječ o postojećim poslovnim odnosima koje je banka svojim postupkom, tj. propustom isplate tranše kredita, izravno presjekla. U mesnoj industriji, kupnja specifičnog pogona s certifikatima (HACCP) koji je već u sustavu velikih lanaca znači gotovo automatizam u nastavku suradnje. Banka je kao profesionalna institucija (točka 47. presude) to znala i to je bio temelj odobrenja kredita. Zakašnjelom isplatom tranše kredita i isplatom zateznih kamata zbog tog kašnjenja tužitelju je banka samo djelomično kompenzirala njegovu izmaklu dobit, ali ga time nije vratila, niti ga je mogla vratiti u poziciju u kojoj bi bio da mu je svoju ugovornu obvezu ispunila na vrijeme. Upravo mu je zato, pored zakašnjelog ispunjenja obveze i isplate zateznih kamata, dužna naknaditi i izmaklu dobit, tj. uzima se u obzir dobitak koji se mogao osnovano očekivati prema redovitom tijeku stvari ili prema posebnim okolnostima, a čije je ostvarenje spriječeno štetnikovom radnjom ili propuštanjem (članak 1089. stavak 3. ZOO-a).

21. Neosnovano se tuženik u žalbi poziva na nedostatnost obrazloženja kojim je tužbeni zahtjev prihvaćen u odnosu na povredu prava osobnosti. U točkama 55., 56. i 57. izneseni su argumenti koji predstavljaju pravnu osnovu prihvaćanja takvog tužbenog zahtjeva, te je činjenično pojašnjeno da je takav iznos dosuđen jer su financijske teškoće u koje je tužitelj upao, a koje je svojom radnjom prouzročio tuženik, bile poznate njegovim poslovnim partnerima i vjerovnicima. Prema ocjeni ovog suda, prvostupanjski sud je navedenim argumentima dostatno obrazložio reputacijsku štetu nastalu tužitelju u dosuđenom iznosu, koji ovaj drugostupanjski sud ocjenjuje primjerenim okolnostima konkretnog slučaja.

22. Osnovano tuženik u žalbi ukazuje na nejasnoće u pogledu određivanja tijeka zateznih kamata na odbijeni iznos, za što ima pravni interes jer iz točke V. izreke je nejasan početak i kraj tijeka odbijenih zateznih kamata, pa je nejasno i što je od sporednih potraživanja točno odbijeno, a što je dužan platiti. Iz uvida u podnesak tužitelja od 21. siječnja 2025., kojim je uredio tužbeni zahtjev, proizlazi da je on sadržajno na stranicama 33. i 34. tog podneska pojasnio da traži „izmaklu korist (za razdoblje od 1. listopada 2023. do 31. prosinca 2024.) u visini koja će se utvrditi zatraženom dopunom vještačenja uvećano za pripadajuće zakonske zatezne kamate koje teku od dana donošenja prvostupanjske presude pa sve do isplate“. Prvostupanjski sud je, odbijajući taj dio glavnice, te odbijajući zakonske zatezne kamate na taj dio glavnice, pogrešno u odnosu na tijek tih (pravilno) odbijenih

zakonskih kamata pogrešno naveo da one „teku od dana podnošenja presude, pa sve do od dana donošenja presude“. Takva je rečenica potpuno nejasna, nesuvisla i u neskladu s onim što proizlazi iz tužiteljeva podneska, čime je prvostupanjski sud počinio bitnu povredu iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP-a, na koju žalitelj izričito ukazuje, pa je stoga taj dio pobijane točke V. izreke ovaj sud preinačio kao u točki III. izreke presude na temelju članka 373.a stavka 3. ZPP-a.

23. Neosnovano tuženik ukazuje na to da je nejasno zašto u točki V. izreke, kada se odlučuje o odbijanju dijela zahtjeva za naknadu izmakle dobiti, postoji nepodudarnost u početnom datumu razdoblja te izmakle dobiti. Točno je da se u obrazloženju navodi da je tužitelj odbijen za naknadu štete u vidu izmakle dobiti za razdoblje otkako je otvoren stečaj, tj. od 1. veljače 2022., dok se u točki V. izreke odbija od kasnijeg datuma, 1. listopada 2023. (koji tužitelj navodi predlažući dodatno financijsko vještačenje, koje je prvostupanjski sud odbio provesti iz razloga što je za društvo u stečaju iluzorno očekivati ostvarenje prihoda). Međutim, prvostupanjski sud je pojašnjenje za to zašto izričito ne odlučuje meritorno o odbijanju za čitavo razdoblje nakon otvaranja stečaja dao u točki 50. obrazloženja. U toj točki je naveo da je zahtjev za isplatu izmakle dobiti u iznosu od 1.192.578,14 EUR povučen, a da je u tom iznosu sadržan i iznos izmakle dobiti za razdoblje od 1. siječnja 2022. do 20. lipnja 2023. u iznosu od 1.129.366,50 EUR, pa da je o tom dijelu zahtjeva već odlučeno u rješenju o utvrđenju djelomičnog povlačenja tužbe (koje nitko od žalitelja ne pobija). Dakle, razlog iz kojeg zahtjev za naknadu izmakle dobiti nije izričito odbijen za razdoblje od otvaranja stečaja nad tužiteljem do 30. rujna 2023. je u tome što je za iznos koji je sadržan u tom razdoblju tužba povučena (kako je to utvrđeno pravomoćnim rješenjem), čemu se tuženik nije protivio. Ukratko, tužbeni zahtjev je u pogledu izmakle dobiti prihvaćen samo u iznosu navedenom u točki II. izreke, za koji je već provedeno financijsko vještačenje, i koji se odnosi na razdoblje koje prethodi otvaranju stečaja, te je umanjen za iznos zakonskih zateznih kamata koje je banka platila (što je u skladu s odredbom članka 30. stavka 2. ZOO-a, koja tužitelju daje ovlaštenje potraživati iznos potpune naknade štete u iznosu razlike koji nije pokriven tim zateznim kamatama).

24. Budući da tužitelj i tuženik svojim žalbama, osim u gore opisanom dijelu točke V. izreke, koji se odnosi samo na dio sporednih potraživanja, nisu doveli u pitanje pravilnost i zakonitost pobijane odluke, pa time nije došlo ni do promjene u omjeru uspjeha, pravilna je i zakonita i odluka o troškovima postupka, koju žalitelji pobijaju samo općenito.

25. S obzirom na navedeno, valjalo je na temelju članka 368. stavaka 1. i 2. i članka 373.a stavka 3. ZPP-a odlučiti kao u izreci presude.

26. Budući da tuženikov djelomičan uspjeh sa žalbom nije rezultirao promjenom omjera uspjeha stranaka u sporu u odnosu na glavnu stvar, njegov uspjeh sa žalbom je razmjerno neznatan, pa mu slijedom toga ne pripada pravo ni na kakvu naknadu troška podnošenja žalbe, slijedom čega je njegov zahtjev odbijen kao neosnovan.

27. Odgovor na žalbu ne predstavlja radnju koja bi bila potrebna za vođenje postupka u smislu odredbe članka 155. stavka 1. ZPP-a. Stranka sa svojim punomoćnikom može ugovoriti da mu, ako to smatra korisnim, podmiri i taj trošak u skladu s odredbama Odvjetničke tarife, međutim, u konkretnom slučaju taj se trošak, neovisno o krajnjem ishodu parničnog postupka, ne može prevaliti na teret protivne stranke. Stoga su zahtjevi stranaka za naknadu troškova odgovora na žalbe odbijeni kao neosnovani.

Zagreb, 14. travnja 2026.

Predsjednik vijeća
Lenka Čorić

Broj zapisa: **9-30886-83c9b**

Kontrolni broj: **0ac9a-0d29f-19bf3**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.